Richard Strauss „Vier letzte Lieder“

(11. juni 1864 - 8. september 1949)
Dansk oversættelse: Per Bærentzen

1. „Frühling“ (Hermann Hesse)
Komposition: 18. juli 1948

In dämmrigen Grüften
Träumte ich lang
Von deinen Bäumen und blauen Lüften,
Von deinem Duft und Vogelgesang.

Nun liegst du erschlossen
In Gleiß und Zier
Von Licht übergossen
Wie ein Wunder vor mir.

Du kennest mich wieder,
Du lockest mich zart,
Es zittert durch all meine Glieder
Deine selige Gegenwart.

Forår

I halvmørke grave
Drømte jeg tit
Om dine træer og blånende luftninger,
Om dine dufte og fuglenes sang.

Nu ligger du åben
I glitrende pragt
Af lys overstrømmet
Som et under foran mig.

Du kender mig atter,
Du lokker mig ømt,
Gennem alle mine lemmer
Sitrer dit salige nærvær.

2. „September“ (Hermann Hesse)
Komposition: 20. september 1948

Der Garten trauert,
Kühl sinkt in die Blumen der Regen.
Der Sommer schauert
Still seinem Ende entgegen.

Golden tropft Blatt um Blatt
Nieder vom hohen Akazienbaum.
Sommer lächelt erstaunt und matt
In den sterbenden Gartentraum.

Lange noch bei den Rosen
Bleibt er stehen, sehnt sich nach Ruh.
Langsam tut er die großen,
Müdgewordenen Augen zu.

September

Haven sørger,
I blomsten nedsynker den kølige regn.
Sommeren gyser
Tavs sit endeligt i møde.

Gyldent drypper blad på blad
Ned fra den høje akacie.
Sommeren smiler forbavset og mat
Til den hendøende havedrøm.

Længe endnu ved roserne
Står den stille, længes efter hvile.
Langsomt lader den de store,
Trætte øjne falde i.

3. „Beim Schlafengehen“ (Hermann Hesse)
Komposition: 4. august 1948

Nun der Tag mich müd gemacht,
Soll mein sehnliches Verlangen
Freundlich die gestirnte Nacht
Wie ein müdes Kind empfangen.

Hände laßt von allem Tun,
Stirn vergiß du alles Denken,
Alle meine Sinne nun
Wollen sich in Schlummer senken.

Und die Seele unbewacht
Will in freien Flügen schweben,
Um im Zauberkreis der Nacht
Tief und tausendfach zu leben.

Ved sengetid

Nu har dagen gjort mig træt,
Derfor skal min dybe længsel
Venligt møde stjernenatten
Som et mødigt barn.

Hænder, slip hvert gøremål,
Pande, glem du hver en tanke,
Alle mine sanser nu
Vil i søvnen sig nedsænke.

Og nu sjælen, ubevogtet,
På sin frie flugt vil svæve,
For i nattens trolddomskreds
Dybt og tusindfold at leve.

4. „Im Abendrot“ (Joachim von Eichendorff)
Komposition: 6. mai 1948

Wir sind durch Not und Freude
Gegangen Hand in Hand,
Vom Wandern ruhn wir beide
Nun überm stillen Land.

Rings sich die Täler neigen,
Es dunkelt schon die Luft,
Zwei Lerchen nur noch steigen
Nachträumend in den Duft.

Tritt her, und laß sie schwirren,
Bald ist es Schlafenszeit,
Daß wir uns nicht verirren
In dieser Einsamkeit.

O weiter stiller Friede!
So tief im Abendrot
Wie sind wir wandermüde –
Ist das etwa der Tod?

I aftenrøden

Igennem sorg og glæde
Vandred' vi hånd i hånd,
Vi efter rejsen dvæler
Nu over det stille land.

Rundt om os bøjer sig dalene,
Og snart er luften mørk,
Et lærkepar kun stiger
I disen længselsfuldt.

Kom hér og lad dem svirre,
Snart er det tid til søvn,
Gid vi os ej forvilder
I denne ensomhed.

Oh store, stille fred!
Så dyb i aftenrøden.
Hvor er vi vandringstrætte -
Er dette måske døden?